

flaa, at der nedsættes et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Frederiksen: Som jeg tidligere har tilladt mig at udtale, maa jeg paa det mest Indtrængende fraraade, at man gaar ind paa Nedsættelsen af et Udvalg angaaende denne Sag.

Da Ingen yderligere forlangte at udtale sig om Nedsættelsen af et Udvalg, sættes **Winters** ovennævnte Forslag under Afstemning og

førkastedes med 45 Stemmer mod 13.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til forstkommende Mandag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov, hvorved Raadigheden over Fæstebøndergods nærmere bestemmes m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 537—40).

J. N. Hansen: Det høje Thing vil erindre, at, da Thinget for 2 Aar siden vedtog et Lovforslag angaaende Fæstegodsets Overgang til Selveiendom, blev dette Lovforslag, da det kom til Landsthinget, standset der, efter at der var afgivet en Udvalgsbetænkning. I denne Betænkning, der gik imod det da foreliggende Lovforslag, udtalte man fra Modstandernes Side, at det ingenlunde var Meningen, at Lovgivningsmagten skulde lægge Hænderne i Skjødet med Hensyn til denne Sag, men at man skulde bidrage til at bringe dette Spørgsmaal ud af Verden ved at reformere Fæstelovgivningen og dergjennem saaledes indirekte søge at fremme Selveiendoms Udbredelse. Dette foranledigede mig til i forrige Samling at indbringe et Lovforslag, som gik i den af Landsthingsudvalgets Flertal antydede Retning, idet jeg foreslog forskellige nærmere Indskrænkninger og Begrændsninger i Godsejernes Raadighed over deres Bøndergods;

men da dette Lovforslag var vedtaget her i Thinget, blev det liggende i Landsthinget, efter at en Udvalgsbetænkning var afgivet derover. Naar man nu tager dette Lovforslag frem og ser efter, hvor vidt den høttærede Indrengsminister den Gang gik, og hvilke Endringsforslag han den Gang stillede til det Forslag, som her blev vedtaget, maatte man blive ganske overordentlig overrasket ved i denne Samling at se den høttærede Minister indbringe et Lovforslag „indeholdende nogle Bestemmelser om Raadigheden over Fæstebøndergods“, hvori han i en overordentlig høj Grad havde trukket sig tilbage fra den Stilling, som han indtog i forrige Samling. Det vil saaledes ses, at den ærede Minister i forrige Samling gjenem Endringsforslage, som han selv stillede, vedkjendte sig, at Bevillingsretten for Ministeriet til Nedlæggelse eller Sammenlægning af de Fæstetvang undergivne Bøndergaarde, som ikke vare overgaaede til Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, skulde ophæves, saaledes at Bevillingsmyndigheden først skulde indtræde for Ministeren, efter at disse Fæstegaarde vare overgaaede til Selveiendom eller Arvefæste. Man gik ind paa og stillede Forslag om, at, hvorledes end de Bøndergaarde, som vare Fæstetvang undergivne, bleve omfordelte, skulde Stykkerne vedblive at være Fæstetvang undergivne alene med den Forandring, at, for de Dele, som ved Omfordeling bleve under 1 Td. Hartkorn, skulde Fæstetvang være bortfalden, forsaavidt de udlagdes til særskilt Bebyggelse, men at dette ikke maatte ske for mere end $\frac{1}{6}$ af den paa-gældende Gaards Tilliggende. Han gik endvidere ind paa, at Gjærdsel og Løv ikke skulde kunne fradrages den Gaard, hvortil de nu laa, saa længe den vedblev at være Fæstegaard, saa at altsaa en saadan Omfordeling og Frastillelse først kunde ske, naar Gaarden ved Salg var gaaet over til Selveiendom eller Arvefæste, og at der ikke skulde kunne udvises Gjærdsel eller Løv til Andre end til Fæsterne selv, saalænge en Gaard var bortfæstet, medmindre der ved en Landvæsenskommissions Kjendelse var truffet en saadan Bestemmelse, at det fornødne Eng, Gjærdsel og Løv blev sikret i Stedet Tilliggende; dernæst gik den ærede Mini-